Europees Parlement
2019-2024

Commissie visserij

2023/2030(INI)

20.6.2023

ONTWERPVERSLAG

over de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (2023/2030(INI))

Commissie visserij

Rapporteur: Bert-Jan Ruissen

INHOUD

Blz.

TOELICHTING – SAMENVATTING VAN DE FEITEN EN BEVINDINGEN 3

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....4

TOELICHTING – SAMENVATTING VAN DE FEITEN EN BEVINDINGEN

Achtergrond

In 2007 werd Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad goedgekeurd, met daarin maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal. In de verordening wordt een ruime, holistische benadering van het beheer van het aalbestand gevolgd, met aandacht voor de verschillende levensfasen en migratieroutes van de aal. De verordening heeft betrekking op de wateren van de Unie, op de kustlagunes, op de estuaria en op de rivieren en aansluitende binnenwateren van de lidstaten die uitmonden in zee. De aalverordening verplicht de lidstaten om vanaf 2009 hun natuurlijke habitats voor Europese aal (stroomgebieden voor aal) te omschrijven en om voor deze habitats te beschikken over beheersplannen voor aal (EMP). Hierdoor kunnen de lidstaten rekening houden met specifieke lokale en nationale omstandigheden. Doel van de beheersplannen voor aal is het verminderen van de antropogene sterfte, zodat er een grote kans bestaat dat ten minste 40 % van de biomassa van schieraal kan ontsnappen naar zee, gerelateerd aan de beste raming betreffende de ontsnapping die plaats zou hebben gevonden indien de mens geen invloed had uitgeoefend op het bestand. De beheersplannen voor aal worden opgesteld met het oog op het bereiken van die doelstelling op lange termijn. De maatregelen die de lidstaten nemen, kunnen onder meer bestaan uit een vermindering van de commerciële visserijactiviteiten, een beperking van de sportvisserij, maatregelen voor de uitzet, structurele maatregelen om rivieren passeerbaar te maken en de rivierhabitats te verbeteren, de overbrenging van schieraal van binnenwateren naar wateren van waaruit zij vrij kunnen ontsnappen naar de Sargassozee, de bestrijding van predatoren, de tijdelijke uitschakeling van hydro-elektrische turbines en maatregelen met betrekking tot de aquacultuur. De lidstaten moeten verslag uitbrengen bij de Commissie, aanvankelijk om de drie jaar en voor het eerst uiterlijk op 30 juni 2012. Na de eerste drie driejaarlijkse verslagen vermindert de frequentie tot één verslag om de zes jaar. In de verslagen worden de monitoring, de doeltreffendheid en het resultaat van de beheersplannen uiteengezet.

Standpunt van de rapporteur

De rapporteur is van mening dat de aalverordening een goed, holistisch instrument is, maar dat de uitvoering ervan kan worden verbeterd. Met name het probleem van migratiebelemmeringen is onvoldoende aangepakt, terwijl de visserijactiviteiten aanzienlijk zijn beperkt. Dat is ook geconcludeerd in evaluaties van de Commissie. De laatste tijd hebben beleidsmakers de nadruk gelegd op een verdere vermindering van de aalvisserij. Dit wordt geïllustreerd door het besluit van de Raad van december 2022 inzake vangstmogelijkheden, waarbij de zee- en kustvisserij op aal wordt beperkt met een sluitingsperiode van zes maanden. De rapporteur is van mening dat dit niet de te volgen weg is voor het herstel van de aal. De aalverordening moet worden erkend als de kern van het beleid en het meest geschikte instrument voor het beheer van aal. De rapporteur doet verschillende aanbevelingen voor een betere uitvoering van de aalverordening, zoals het verbeteren van het governancemodel om feedback over de EMP's en updates ervan mogelijk te maken, het erkennen van de essentiële rol van de vissers, het voortzetten van het uitzetbeleid, het aanpakken van migratiebelemmeringen, het opvoeren van de strijd tegen IOO-visserij, het bevorderen van wetenschappelijk onderzoek en het harmoniseren van de gegevensverzameling.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (2023/2030(INI))

Het Europees Parlement,

– gezien Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (aalverordening)[1],

– gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name artikelen 3, 4, 11, 38, 39 en 43,

– gezien Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad[2],

– gezien Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna[3],

– gezien Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid[4],

– gezien Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie)[5],

– gezien bijlage II bij de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten,

– gezien het Verdrag inzake de bescherming van trekkende wilde diersoorten,

– gezien de evaluaties van de aalverordening door de Commissie in 2014 (COM(2014)0640) en in 2020 (SWD(2020)0035),

– gezien het evaluatieverslag van 2019 dat de Commissie in opdracht heeft gegeven aan Poseidon,

– gezien de aanbevelingen van de adviesraad voor de Oostzee van 4 mei 2022 inzake

[1] PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17.
[2] PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22.
[3] PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.
[4] PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.
[5] PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19.

beheersmaatregelen voor aal,

– gezien Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden[6] en Verordening (EU) 2023/195 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde bestanden en groepen visbestanden in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee en tot wijziging van Verordening (EU) 2022/110 wat betreft de vangstmogelijkheden voor 2022 in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee[7],

– gezien de verklaring van Denemarken, Frankrijk, Italië, Griekenland, Nederland, Polen, Spanje en Zweden over aal in verband met Verordening (EU) 2023/194 van de Raad,

– gezien zijn standpunt van 16 mei 2006 over het voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal[8],

– gezien het advies van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) van 3 november 2022 over de Europese aal (Anguilla anguilla) in zijn gehele natuurlijke verspreidingsgebied,

– gezien de mededeling van de Commissie van 21 februari 2023 getiteld “EU-actieplan: bescherming en herstel van mariene ecosystemen voor duurzame en veerkrachtige visserij” (COM(2023)0102),

– gezien artikel 54 van zijn Reglement, alsmede artikel 1, lid 1, onder e), van en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 betreffende de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van niet-wetgevingsverslagen,

– gezien het verslag van de Commissie visserij (A9-0000/2023),

A. overwegende dat de aalverordening de lidstaten verplicht om nationale beheersplannen voor aal (EMP) te ontwikkelen, met een uniforme doelstelling van de acties en een internationaal gecoördineerd, driejaarlijks monitoring- en evaluatieproces;

B. overwegende dat 19 lidstaten EMP’s hebben vastgesteld voor bijna 90 beheerseenheden voor aal, die ongeveer 1 880 acties omvatten; overwegende dat zes lidstaten (Cyprus, Malta, Oostenrijk, Roemenië, Slowakije en Hongarije) zijn vrijgesteld van de opstelling van een EMP; overwegende dat Slovenië en Bulgarije (voor zijn riviersystemen buiten de Zwarte Zee) hun EMP’s niet hebben opgesteld; overwegende dat Kroatië zijn EMP momenteel ontwikkelt;

C. overwegende dat alleen Nederland geactualiseerde EMP’s ter goedkeuring heeft

[6] PB L 28 van 31.1.2023, blz. 1.
[7] PB L 28 van 31.1.2023, blz. 220.
[8] PB C 298 E van 7.12.2006, blz. 113.

ingediend, namelijk in 2011 en opnieuw in 2018;

D. overwegende dat er momenteel slechts één grensoverschrijdend plan is dat door de EU wordt erkend, namelijk in het stroomgebied van de Minho (Spanje en Portugal); overwegende dat volgens de ICES (2022) weliswaar wordt erkend dat er sprake is van samenwerking tussen de lidstaten en derde landen via andere mechanismen, maar dat er nog steeds waterlichamen zijn die baat zouden hebben bij een betere coördinatie van de uitvoering van de beheersmaatregelen;

E. overwegende dat gedistribueerde controle met centrale coördinatie een kenmerk van de aalverordening is; overwegende dat het beheer van aalbestanden te complex is voor een uniforme aanpak; overwegende dat de aalverordening de lidstaten de flexibiliteit biedt om hun nationale EMP's aan te passen aan de lokale omstandigheden en de nationale prioriteiten;

F. overwegende dat er op EU-niveau geen specifiek platform bestaat voor de uitwisseling van informatie, discussies tussen belanghebbenden en de follow-up van feedback;

G. overwegende dat volgens het Poseidon-verslag van 2019 in 2012 18 van de 19 lidstaten verslag hebben uitgebracht; overwegende dat volgens het Poseidon-verslag van 2019 in 2015 14 van de 19 lidstaten verslag hebben uitgebracht; overwegende dat volgens het Poseidon-verslag van 2019 in 2018 15 van de 19 lidstaten verslag hebben uitgebracht; overwegende dat volgens de ICES (2022) in 2021 slechts 13 van de 19 lidstaten verslag hebben uitgebracht; overwegende dat de verslaglegging door de lidstaten vaak onvolledig en niet-gestandaardiseerd is;

H. overwegende dat de Commissie in 2014 de algemene uitvoering van de aalverordening en de nationale EMP's heeft beoordeeld, met als conclusie dat de uitvoering van de EMP's had geleid tot beperkingen van de visserij, terwijl meer aandacht moest worden besteed aan beheersmaatregelen in verband met antropogene sterftefactoren buiten de visserij, waarvan de meeste slechts gedeeltelijk door de lidstaten waren toegepast;

I. overwegende dat de Commissie in 2020 heeft beoordeeld of de aalverordening geschikt was voor het beoogde doel, met als conclusie dat de verordening relevant en geschikt was voor het beoogde doel, maar dat meer ambitie nodig was om de verordening uit te voeren met een grotere nadruk op niet-visserijgerelateerde maatregelen;

De aalverordening als het meest geschikte, holistische instrument

1. verzoekt de Commissie en de lidstaten de aalverordening opnieuw tot de kern van het beleid voor de bescherming van aal te maken en te zorgen voor een holistische en coherente aanpak; herhaalt dat de aalverordening in de evaluatie van de Commissie van 2020 geschikt is bevonden voor het beoogde doel; is van mening dat een betere uitvoering van de aalverordening en aanvullende maatregelen van de lidstaten nodig zijn;

2. bevestigt de doelstelling van de aalverordening om het aalbestand te herstellen tot 40 % ten opzichte van de ongerepte toestand en het hoofddoel ervan om de sterfte terug te dringen teneinde dit herstel mogelijk te maken; acht het van essentieel belang dat de nadruk wordt gelegd op het op korte termijn haalbare sterftecijfer met het oog op het realiseren van de langetermijndoelstelling inzake biomassa; benadrukt dat "ongerepte

toestand” moeilijk te definiëren kan zijn; wijst erop dat de doelstelling van 40 % waarschijnlijk niet haalbaar is door het verlies aan habitat, maar dat dit de norm is voor het afleiden van de doelstelling inzake terugdringing van het sterftecijfer;

3. wijst erop dat de afname van het bestand sinds de vaststelling van de aalverordening is gestopt, wat erop wijst dat de aalverordening positieve voorlopige resultaten oplevert, maar dat herstel een langetermijnproces zal zijn dat een aantal decennia in beslag neemt;

4. benadrukt dat het beheer van het aalbestand te complex is voor een aanpak die uitsluitend gericht is op de mariene fase; benadrukt dat bij de focus op de jaarlijkse vangstmogelijkheden geen rekening wordt gehouden met belangrijke factoren zoals migratiebelemmeringen, habitatkwaliteit en illegale vangsten en handel; onderstreept dat de aalverordening holistisch en alomvattend is, zowel de mariene als de zoetwaterlevensfasen van de aal bestrijkt en zowel de visserij- als de niet-visserijgerelateerde effecten aanpakt; wijst er bovendien op dat de niet-visserijgerelateerde effecten groter kunnen zijn dan de visserijgerelateerde en dat tot dusver veel te weinig aandacht is besteed aan antropogene sterfte buiten de visserij; is van mening dat maatregelen die buiten de context van de aalverordening worden genomen, de samenhang van het vastgestelde beleid ondermijnen; betreurt daarom het feit dat in Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden de aalvisserij wordt beperkt met een sluitingsperiode van zes maanden;

Governance en feedback

5. merkt op dat er in de aalverordening geen feedbackmechanisme bestaat dat zorgt voor follow-upmaatregelen en regelmatige beleidsupdates door de lidstaten; betreurt het feit dat het ICES-advies van 2012, 2018 en 2021, waarin de nationale tenuitvoerlegging van de aalverordening is geëvalueerd, onvoldoende in de praktijk is gebracht;

6. dringt daarom aan op de oprichting van een specifieke adviesraad voor aal met vertegenwoordigers van de lidstaten en de visserijsector, recreatievissers, waterbeheerders, waterkrachtbedrijven, natuurbeschermers en andere relevante partijen; stelt voor dat deze adviesraad wordt belast met het adviseren van de Commissie over de tenuitvoerlegging van de aalverordening, het geven van feedback aan de lidstaten over hun EMP’s, het uitwisselen van informatie tussen de verschillende partijen en het evalueren van de voortgang bij de uitvoering op nationaal en Europees niveau;

7. neemt in dit verband kennis van het voornemen van de Commissie om een deskundigengroep op te richten, zoals aangekondigd in haar actieplan inzake mariene ecosystemen, met als doel deskundigen op het gebied van visserij en infrastructuur van de nationale ministeries samen te brengen; verzoekt de Commissie bij de oprichting van deze deskundigengroep rekening te houden met bovenstaande suggesties;

8. betreurt het feit dat sinds de vaststelling van de aalverordening slechts één lidstaat een geactualiseerd EMP ter goedkeuring heeft voorgelegd; dringt er bij de lidstaten op aan hun EMP’s regelmatig bij te werken op basis van de beste beschikbare kennis en

adviezen; moedigt de lidstaten aan om in hun geactualiseerde EMP's concrete doelstellingen en tussentijdse einddata op te nemen; benadrukt dat het herstel van de aal een langetermijnproces is dat voortdurende inspanningen vergt en dat een eenmalig beheersplan niet zal volstaan;

9. betreurt het feit dat het aantal lidstaten dat zich aan de rapportageverplichting uit hoofde van artikel 9, lid 1, van de aalverordening houdt, in de loop der jaren is afgenomen; herinnert de lidstaten aan hun verplichtingen uit hoofde van artikel 9, lid 1; benadrukt dat het van essentieel belang is zoveel mogelijk informatie en gegevens te verzamelen om passende maatregelen te kunnen nemen;

Maatregelen met betrekking tot de aalvisserij

10. wijst op de belangrijke rol die aalvisserij speelt in de samenleving, waarbij aalvisserij zowel een sociaal-economische activiteit als een culturele, eeuwenoude traditie is; is van mening dat de aalvisserij de afgelopen tien jaar aanzienlijk is afgenomen; verzoekt de Commissie en de lidstaten zoveel mogelijk af te zien van verdere beperkingen van de visserij; onderstreept dat vissers een belangrijke rol moeten spelen als voogden en "ogen en oren", terwijl een volledige sluiting van de visserij kan leiden tot meer illegale, ongemelde en ongereglementeerde visserij (IOO-visserij); wijst erop dat de aalvisserij een kleinschalige, ambachtelijke activiteit is en vaak wordt bedreven in afgelegen gebieden, waar vissers een belangrijke ecologische en sociale rol spelen;

11. spreekt de hoop uit dat, als verdere beperkingen van de visserij nodig zijn, deze worden vastgesteld in het kader van de nationale EMP's en niet in de vorm van ad-hocbesluiten van de Raad, en dat de beperkingen worden gebaseerd op voorafgaande beoordelingen van het sociaal-economische effect;

12. bevestigt nogmaals dat het uitzetten van vis een van de herstelmaatregelen is die zijn opgenomen in artikel 2, lid 8, van de aalverordening; is van mening dat uitzetten een noodzakelijke maatregel is totdat het probleem van de migratiebelemmeringen naar behoren is opgelost; verzoekt de lidstaten door te gaan met het uitzetten van vis; benadrukt dat, hoewel de bijdrage van uitzetten aan het herstel van de bestanden op internationaal niveau niet kan worden vastgesteld, dit positieve effecten kan hebben op lokaal niveau; is van mening dat uitzetten een manier is om de risico's voor het herstel van het bestand te spreiden en te beperken, gezien de toenemende droogte die problemen veroorzaakt in rivieren in heel Europa; wijst er voorts op dat de vangsten voor uitgezette vis relatief laag zijn (2-3 % van alle glasaal); benadrukt dat de vangst van glasaal van cruciaal belang is voor de Europese aquacultuursector en erkent de belangrijke rol van aquacultuur bij het uitzetten van vis;

13. verzoekt de lidstaten vissers flexibiliteit te bieden bij het bepalen van de meest geschikte visperioden, die per land kunnen verschillen; moedigt de lidstaten in dit verband aan om in overleg met vissers het gebruik van quotaregelingen te overwegen om de visserij op een verantwoord niveau te houden; benadrukt dat een van de voordelen van een quotaregeling zou zijn dat vissers ervoor kunnen kiezen te vissen wanneer dat commercieel interessant is, terwijl de vangsten worden beperkt tot een verantwoord niveau; voegt hieraan toe dat dit kan bijdragen tot het voorkomen van overbevissing;

Maatregelen met betrekking tot niet-visserijgerelateerde factoren en migratie

14. benadrukt dat er meer moet worden gedaan aan niet-visserijgerelateerde factoren die een effect hebben op de aalsterfte; wijst erop dat infrastructurele belemmeringen een van de meest schadelijke factoren zijn die de sterfte van aal veroorzaken; merkt op dat dit probleem niet voldoende door de lidstaten is aangepakt, zoals blijkt uit de evaluaties van de Commissie in 2014 en opnieuw in 2020;

15. verzoekt de lidstaten om verouderde dammen en andere belemmeringen met spoed weg te nemen;

16. onderstreept dat er visvriendelijke alternatieven op de markt zijn om waterpompen en waterkrachtcentrales passeerbaar te maken te maken voor vis; verzoekt de lidstaten veiligheid voor vissen verplicht te stellen voor nieuwe installaties en voor oude wanneer deze worden vervangen; wijst erop dat een gemeenschappelijke methodologie nodig kan zijn om te bepalen en te certificeren wanneer pompen als visvriendelijk kunnen worden beschouwd; benadrukt het feit dat de bestaande norm 8775[9] van het Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut (NEN) in Nederland als voorbeeld kan dienen;

17. moedigt de lidstaten aan door te gaan met vang- en overbrengingsprojecten als tijdelijke oplossing voor het ontsnappen van schieraal, indien op korte termijn geen structurele oplossingen mogelijk zijn;

18. benadrukt het feit dat migratiemaatregelen op gecoördineerde wijze moeten worden uitgevoerd, rekening houdend met andere belemmeringen stroomopwaarts of stroomafwaarts langs dezelfde migratieroute;

19. moedigt de lidstaten ook aan maatregelen te nemen tegen andere antropogene sterftefactoren, zoals vervuiling en parasieten;

Maatregelen tegen illegale handel en stroperij

20. onderstreept dat IOO-visserij en illegale handel nog steeds een aanzienlijk probleem vormen; prijst de huidige successen op het gebied van rechtshandhaving en benadrukt dat het belangrijk is verdere handel te voorkomen; benadrukt dat er meer controles en toezicht op de aalverordening nodig zijn;

21. dringt aan op een betere coördinatie van douane-, politie- en milieuautoriteiten in en tussen de lidstaten, alsook op de uitwisseling van gegevens; verzoekt de lidstaten te blijven investeren in de deskundigheid en de capaciteit van de rechtshandhavingsinstanties;

22. benadrukt het feit dat verbeterde transparantie en traceerbaarheid van gevangen glasaal een belangrijke manier is om IOO-praktijken te bestrijden en dat certificeringsregelingen een belangrijk instrument zijn om de wettigheid van vangsten te waarborgen; verzoekt de lidstaten hun uitzetplannen openbaar te maken, zodat de illegale handelsstromen voor glasaal beter kunnen worden opgespoord en aangepakt;

23. verzoekt de lidstaten daadwerkelijk afschrikkende sancties op te leggen; dringt aan op een harmonisatie van financiële boetes tussen de lidstaten;

[9] NEN 8775:2020+C1:2022 nl.

Wetenschappelijk onderzoek en harmonisatie van de gegevensverzameling

24. herinnert eraan dat veel over de aal onbekend is, met inbegrip van zijn paaiproces en de precieze redenen voor de achteruitgang van het bestand; dringt daarom aan op meer wetenschappelijk onderzoek, met voldoende middelen en personeel, naar de toestand van het bestand en de redenen voor de achteruitgang ervan; stelt voor dat bij onderzoek ook wordt gekeken naar de gevolgen van de klimaatverandering, bijvoorbeeld in de Golfstroom van en naar de Sargasso-zee;

25. wijst erop dat er een kloof bestaat tussen de tenuitvoerlegging van de aalverordening en het jaarlijkse advies van de ICES over de vangstmogelijkheden, aangezien dit laatste gebaseerd is op de trend voor glasaal en niet op de ontsnapping van schieraal (streefcijfer van 40 %); dringt erop aan dat dit wordt geharmoniseerd;

26. prijst de ICES voor de ontwikkeling van een model voor het volledige bestand om trends te analyseren en te voorspellen;

27. benadrukt dat het verzamelen, monitoren en rapporteren van gegevens geharmoniseerd en gestandaardiseerd moet worden zodat de gegevens kunnen worden vergeleken; beveelt aan dat commerciële en recreatievissers worden betrokken bij het verzamelen en analyseren van gegevens;

Grensoverschrijdende dimensie

28. moedigt de lidstaten aan om in voorkomend geval meer grensoverschrijdende EMP's in te voeren;

29. verzoekt de Commissie en de betrokken lidstaten te beschikken over een ambitieus en realistisch beheersplan voor aal van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee; is van mening dat het zeer wenselijk is dat dit plan afgestemd is op de aalverordening;

°

° °

30. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.